

Facebook blev Hannes vej ud af gælden

Jeg turde slet ikke tro mine egne øjne

Det begyndte som en spontan idé, da Hanne Møller Nielsen fra Aarhus slog et indlæg op på Facebook, om 150 personer hver ville låne hende 1.000 kr., så hun kunne komme af med sin store gæld. Hun havde ikke i sin vildeste fantasi forestillet sig, at der i de næste dage dukkede mange villige hjælpere op ”Er der 150 mennesker, der vil låne mig 1.000 kr.?”

Det var i al sin enkelhed den besked, som 38-årige Hanne Møller Nielsen fra Aarhus for en lille måneds tid siden lagde ud på sin facebookprofil. Hun var i den grad kørt sur i sin store gæld på 150.000 kr., og nu kunne det være nok! Alene renterne tog en stor del af alle betalingerne, så gælden blev ikke større, men alligevel var det to skridt frem og fem tilbage. Selv om Hanne altid har overholdt sine afdrag på 3.000 til 5.000 kr. hver måned, så svandt det forbavsende lidt i gælden. Hanne oplevede, at der aldrig var råd til uforudsete udgifter. Hun har været social- og sundhedsassistent og er i øjeblikket arbejdssøgende, så der var ikke meget at rutte med i hverdagen. Hun var kort sagt fanget i en gældsælde og havde efterhånden svært ved at se, hvordan hendes økonomi nogen sinde skulle blive anderledes. Sin bank havde hun heller ikke megen hjælp af, selv om hun for et par år siden skiftede til et andet pengeinstitut, hvor det lykkedes at forhandle renten ned fra 12 til seks procent, men alligevel var det svært for Hanne at få has på den store gæld. Så noget måtte der gøres, men hvad?

– Jeg kender nogen, der har lånt privat og uden renter, så jeg kendte lidt til det, men mit indlæg på Facebook var mest ment som et nødråb fra en, der efterhånden var ved at være godt frustreret, fortæller Hanne, der er enlig mor til Laura på ni år.

– Min statusopdatering på Facebook var en meget spontan ide, og jeg havde ikke som sådan gjort mig ret mange overvejelser om, hvordan det skulle komme til at gå, og jeg må sige, at jeg blevet meget overrasket, siger Hanne.

I løbet af få timer var der 14, der havde henvendt sig, og ville låne hende 1.000 kr. En foreslog Hanne at oprette indlægget som en begivenhed, og allerede næste dag havde syv mere givet Hanne tilsagn om at låne hende penge.

Ud med raslebøssen

Da Hanne efter et par dage tjekkede sin mail, havde en ukendt mand, Claus, meldt sig på banen. Det var en af Hannes facebookvenners venners tidligere kollega, så hun kendte ham ikke, men ikke desto mindre tilbød han at låne hende 100.000 kr. rentefrit, og herefter gik det stærkt med henvendelserne.

– Jeg var virkelig overrasket, og det, der helt sikkert kom mest bag på mig, var de ”fremmede”, som vil støtte – og i særdeleshed, at én tilbød at ville låne mig 100.000 kr., siger Hanne, der heller ikke havde ventet al den pressedækning, historien har fået.

– Jeg ville ikke have, at folk skulle tro, at de hjalp en hjemløs. Det handler faktisk bare om gælden, ikke om alt muligt andet, og jeg gjorde klart for folk fra begyndelsen, at det også var i orden at sige fra, fortæller Hanne, der også lavede en regel om, at unge under 18 år ikke skulle låne hende penge. Der var flere studerende, der henvendte sig, men her sagde Hanne også fra og opfordrede dem i

stedet til at følge hendes projekt på Facebook. I løbet af få dage havde så mange villige hjælpere henvendt sig, at Hanne kun manglede 8.000 kr., i at kunne tilbagebetale banken de 150.000 kr. Til gengæld skal hun betale alle långiverne tilbage over fire år, uden renter – eller i hvert fald ikke som pøngere.

Mange gi'r op

Hanne er derimod gået anderledes til værks og har tilbudt folk rødvin eller en buket blomster, nogen har fået en lasagne til fryseren, en kage, hundepasning eller støvsugning. En har hun lovet at være phoner for hos TDC under Danmarksindsamlingen, og for en anden skal hun i november ud med raslebøssen for Dansk Flygtningehjælp.

– Jeg havde aldrig nogen sinde regnet med, at så mange fremmede ville bidrage, og jeg må indrømme, at det var så vildt, at jeg ikke sov i tre nætter, fortæller Hanne, der virkelig blev overrasket over den store interesse.

For Hanne er der mange lærepenge i projektet; blandt andet det at blive i stand til at rydde op efter sig selv, men ikke at skulle betale sin gæld tilbage 20 gange. Hanne skylder stadigvæk 150.000 kr., men nu er det overskueligt og til at komme igennem.

– Min gæld er jo ikke ekstrem, jeg kender mange, der har en rigtig stor gæld, men der er så mange faktorer, der kan spille ind, når folk ikke kan betale deres gæld tilbage, siger Hanne.

– Mange ender i økonomisk ruin og giver simpelthen op på grund af bankernes og andre kreditorens høje rentesatser og udsigten til aldrig nogen sinde at komme ud af gældshelvedet. Problemet for Hanne blev hurtigt, at hun ikke var i stand til at stille nogen som helst form for sikkerhed, og derfor ville banken ikke låne hende penge til helt nødvendige ting, som at få køleskabet repareret, og så blev hun tvunget til at tage dyre lån andre steder, fordi banken afviser lavtlønnede med selv helt små beløb. Hanne har ofte følt sig behandlet som en, der var i en meget værre økonomisk situation, og var tvunget ud i høje renter; men hun understreger kraftigt, at hun ikke vil ses som et offer eller som ”stakkels mig”.

– Jeg har selv stiftet min gæld og er villig til at stå til ansvar for det, men bankens renter blev bare helt uoverskuelige, siger Hanne, der har lovet samtlige hendes private økonomiske hjælpere, at hun starter tilbagebetalingen d. 1. marts 2013. Det står skrevet sort på hvidt i udlånernes lånebeviser, og hun overholder til punkt og prikke at afdrage de 3.000 - 4.000 kr. pr. måned.

150 cm lykke

Hanne fortæller, at hun selv ville have gjort det samme, hvis folk havde bedt hende om hjælp.

– Jeg tror, det handler om sammenhold, at løfte i flok og lade folk vide, at vi har brug for hjælp. Selv om der kan være mange barrierer i forhold til det at spørge om hjælp, så er det vigtigt at melde tydeligt ud, siger Hanne, der tror, at folk reagerer på hendes indlæg, fordi de selv har prøvet at være i samme situation. Vi kan hjælpe på mange måder. En gang har en ven sovet på Hannes sofa i nogle måneder, fordi han manglede et sted at bo, og for øjeblikket passer hun en bekendts hund.

– Vi er jo ikke tankelæsere, og folk er nødt til at åbne op og fortælle hinanden, hvad de har brug for, inden de går helt ned, siger Hanne, der også med et smil undrer sig over, at det jo ikke er de rige,

der hjælper en. Tværtimod så er det helt almindelige mennesker, der godt kan se, at der er brug for hjælp i den ene eller den anden henseende. At det har været en vild oplevelse, er man slet ikke i tvivl om, når man hører Hanne fortælle. Hun turde knapt røre de mange penge, og det var helt uvirkeligt, men for at gøre det mere håndgribeligt, så har hun og Laura hygget sig med at hænge et 150 cm langt målebånd op på køleskabet, som de hver måned klipper et stykke af svarede til afdragene. Så om ca. fire år er de gældfri takket være et spontant indlæg på Facebook på en dag, hvor det hele bare blev for meget, og hvor ikke mindst 50 mennesker valgte at se ud over deres egen næsetip og skride til handling for at hjælpe et medmenneske.